

Ferðaminni úr London

(Ferðin varð gjörd á sumri 1993)

– 4. partur –

Av og á verður lagt at landi at seta fólk upp. Tað eru ikki øll, ið ætla sær so langt vestur. Eitt nú Kew Garden. Her siga tey okkum, at her er stórt lendi við alskyns vøkstrum, trøum og blómum.

Munnu hava siglt í góðar tveir timar, nú slepst ikki longur. Tað man vera eitt fossaskapils. Skipið varð sett fram í ein brunn, og aftan fyri varð portur sett fyri. Brátt streymar vatnið úr brunni við síðuna av. Vit siggja væl, hvussu tað fløðir í okkara brunni. Tað er bert ein lítill løta, so er aftur siglandi. Ein stutleikabátur er eisini í brunnum við okkum. So verður koyrt aftur á motorin. Hetta hendir einar tvær ferðir hetta strekkið. Eg vitsti um hetta frá aðrari ferð. Minnst kortini ikki nærra enn um ta einu slúsuna. Tað var sum hja bilfóranum, hann skuldi snúgvá. Vegurin var rættliga nýggjur. Var ikki vordin kunnigir við hann. „Eg meinti tað skuldi trý hopp, áðrenn eg skuldi snúgvá“. Hann stóð langt vesturi í bønnum.

NÓGV ER AT SIGGJA
Hví eg fór aftur henda vegin? Tí óveður kom hina

ferðina. Og einki ger, um tú tekur hesa ferðina tvær ferðir. So nógv er at siggja.

Hús standa allan vegin framvið. Summastaðni sært tú bátar í hópatali, sum venja at rógva. Helst eru tað nútímans kappróðrabátar av ymsum slag – frá singel-skóller og einmanskajakkum og kanoum til áttamannafar. Tú sært bátabryr og hús, ið bera nøvn av róðrarfeløgum. Men tú sært eisini mong prýðilig hús, ið helst munnu vera bústaðir fyri onkun av fragara fólkinum.

ENDILIGA ERU VIT NIDANKOMIN

Báturin hevur lagt til bryggju her uppi við Hampton Court, og fólkið fer í land. Leita sær niðan á slotsplássið. Slottið er bygt fyrst í sekstandu öld. Tað er helst størsta slottið í Bretlandi. Tað var Wolsey, kardinalur, ið lat slottið byggja. Her hava mætir menn innan enska kongshúsið búið.

HENRIKKUR ÁTTANDI

Í einum av fyrstu rúmunum, tú kemur inn í, eru bróstini avtakin við ymsum vápn-

um, sum lívgardin hjá Henrikki áttanda nýtti.

Hénrikur áttandi. Hann var borin í heim 1491 í Greenwich. Í fimtiseks ár hevði hann fleiri bústaðir, enn nakar annar bretscur kongur. Trý av hesum slottum – Skt. James Palace, Windsor Castle og Hampton Court Palace – verða enn á okkara døgum nýtt. Hann man vera millum teir mest „berýktadu“ ensku kongarnar, um ikki tann mest „berýmti“, sum búið hava her. Var hann leiddur av konuni, so fekk hann sær eina aðra. Einar seks skuldi hann hava til samans (innangarðs). Skikkaðu sær sær ikki eftir hansara tykki, kundu sær frykta fyri at missa høvðið. Og tað gjørdi summar. Tá var einki heim fyri bukaðar konur. Einki „Bukarest“.

HAR, IÐ KONGUR FER EINSAMALLUR

Tú sleppur at ganga runt í teimum ymsu stovnum, sum sær lystir. Skelti standa á bróstunum við stuttari frágreiðing um, hvat rúmini hava verið nýtt til. Sjálvt bukkurúmið. Men her er ikki frágreiðing neyðug. Kassin stendur her. Hol í lokinum, sum upp vendir. Stakkals teir, ið hava haft til arbeiðis at bera út undan slíkum harkaliði. Smátt tykist fólkið hava verið, skalt tú meta eftir holinum, í lokinum er.

Nógvar standmyndir eru mangastaðni at siggja av kongum og øðrum gitnum monnum og kvinnum í

Bretlandi. Men av hesum so nógv umrødda kongi – bretscur sigo um hann „England's most colourful sovereign“ – finst bert tann eina standmyndin, og tað er fyri durunum á Sankta Bartalsar Sjúkrahúsi. Har er standmynd av honum sett eins og í ein hellismunna. Hvørju megin er tvær kortiskar súlar.

STÓRT MÁLNINGA-SAVN

Ein mongd av málningum av kongaligum og fúrta-ligum fólkið prýða bróstin. Veit ikki rættiliga um alt, men ein vinnaður mín segði fyrru ferðina frá, at okkurt skuldi fyrstilla ein av teimum mætu, her hevði búið, tá hesin kom inn í himmalin.

Mangar av myndunum munnu vera „sterkt retusj-eraðar“, sum fotografarnir siga. Tað er sum einkjan, ið fór at biða listamálaran mála eina mynd av manni hennara, sum var deyður. Greiddi málaranum frá, hvussu hann sá út. Ljósmynd hevði hon onga. Men tá hon so sær myndina, heldur hon: „Slá tað, so nógv hann er broyttur í út-sjón, síðan hann doyði“.

Og á økinum herumleið var tað, at Vilhjálmur 3. av Oranien, kongur í Bretlandi, fall av hesti sínum og fekk somikið mein, at hann doyði.

Tíðin røkkur ikki til. Tú vildi sæð meira. Men nú hevur tú verið á hesum søguliga staði. Nú fara teir at lata aftur.

HEIMAFTUR VID TOKINUM

Teinurin heimaftur verður ov langur at sigla, so vit leita aftan á hini yvir um ánnu. Her er jarnbreytarstøðin Hampton. Vit fáa at vita, at vit kunnu aka hiðani til Wimbledon. Til Wimbledon? Um tað var har, ið McEnroe og Bjørn Borg plagdu at beistast? Jú, so var.

Spyrja hann, ið situr við dyrnar á støðini, nær tok fer aftur til Wimbledon. „It is the next train“. Um tað so er hetta? „The next train“. Ein typiskur serskultúr. Tí nú er „The next train“ just hetta tókið. Ferðaseðlasalan er stongd, men so heppið

Suni Joensen hugleiðir um eina ferð í London á sumri 1993. Áhugaverda ferðafrásøgnin verður prentað í dag og í teimum komandi bløðunum

er, at vit kunnu fáa ferðaseðlar úr einari automat. So er at vita, hvussu vit skulu bera okkum at við hesum. Tvær nunnur koma her. Hann, ið situr við dyrnar, er kvikur yvir at hjálpa teimum, og nú siggja vit, hvussu vit skulu gera: Trýsta á navnið á støðini, vit skulu til, trýsta á annan knøtt, um tað er vaksin ella óvitar, og so leggja ein pengaseðil ella mynt í. Maskinan dugir sjálv at geva aftur.

KOMA TIL WIMBLEDON OG FINNA EINA MATSTOVU

Komin til Wimbledon, fara vit at kenna til svongd. Her eru eini stór handilshús beint við støðina. Matstova er eisini her. Men nú er afturlatingaretið, siga tey,

og vit mugu so nakkalong út aftur at leita okkum longur fram eftir gøtuni. Finna eina, sum sær út at halla heldur til sær fragaru. Og prisurin man helst eisini vera hareftir. Men vit eru svong. Fara inn, og brátt eru einir tveir ensktalandi italiumenn fyri okkum og leiða okkum longur innar í stovuna og bjóða okkum sess við eitt av borðunum. Leggja bókur fyri okkum, har mangt og hvat er nevnt. Ájú, latum okkum fáa okkum ein bita av steiktari dunnu. Teir bukka og fara avstaðaftur við bókunum. So koma teir aftur við onkrum, vit hava biðið um at drekka, og seta breyð og smør á bordið. Gott at byrja við.

Tað gongur ein løta. Tyst eru vit, og hetta leskiliga

